A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (negyedik tanács)

2016. január 28.*[i]

„Előzetes döntéshozatal — 158/2013/EU rendelet — Érvényesség — A Kínából származó egyes feldolgozott vagy tartósított citrusfélék behozatalára vonatkozó dömpingellenes vám — Korábbi rendelet érvénytelenségét megállapító ítélet végrehajtása — A rendes érték meghatározására vonatkozó eredeti vizsgálat újraindítása — A dömpingellenes vám ugyanazon adatok alapján történő ismételt kivetése — Figyelembe veendő vizsgálati időszak”

A C-283/14. és C-284/14. sz. egyesített ügyekben,

az EUMSZ 267. cikk alapján benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgyában, amelyet a Finanzgericht Düsseldorf (düsseldorfi adóügyi bíróság, Németország) és a Finanzgericht Hamburg (hamburgi adóügyi bíróság, Németország) a Bírósághoz 2014. június 11-én érkezett, 2014. június 4-i, illetve 2014. április 1-jei határozataival terjesztett elő az előtte

a **CM Eurologistik GmbH**

és

a **Hauptzollamt Duisburg** (C-283/14),

valamint

a **Grünwald Logistik Service GmbH (GLS)**

és

a **Hauptzollamt Hamburg-Stadt** (C-284/14)

között folyamatban lévő eljárásokban,

A BÍRÓSÁG (negyedik tanács),

tagjai: L. Bay Larsen, a harmadik tanács elnöke, a negyedik tanács elnökeként eljárva, J. Malenovský (előadó), M. Safjan, A. Prechal és K. Jürimäe bírák,

főtanácsnok: N. Jääskinen,

hivatalvezető: V. Tourrès tanácsos,

tekintettel az írásbeli szakaszra és a 2015. május 20-i tárgyalásra,

* Az eljárás nyelve: német.

figyelembe véve a következők által előterjesztett észrevételeket:

– a CM Eurologistik GmbH és a Grünwald Logistik Service GmbH (GLS) képviseletében K. Landry Rechtsanwalt,

– az Európai Unió Tanácsa képviseletében S. Boelaert, meghatalmazotti minőségben, segítői: B. O'Connor és S. Crosby solicitors, valamint S. Gubel avocat,

– az Európai Bizottság képviseletében T. Maxian Rusche és R. Sauer, meghatalmazotti minőségben,

a főtanácsnok indítványának a 2015. szeptember 24-i tárgyaláson történt meghallgatását követően,

meghozta a következő

Ítéletet

1 Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérelmek a Kínai Népköztársaságból származó egyes feldolgozott vagy tartósított citrusfélék (nevezetesen mandarin stb.) behozatalára vonatkozó végleges dömpingellenes vám ismételt kivetéséről szóló, 2013. február 18-i 158/2013/EU tanácsi végrehajtási rendelet (HL L 49., 29. o.) érvényességére vonatkoznak.

2 E kérelmeket a CM Eurologistik GmbH (a továbbiakban: Eurologistik) és a Hauptzollamt Duisburg (duisburgi fővámhivatal, Németország), valamint a Grünwald Logistik Service GmbH (GLS) (a továbbiakban: GLS) és a Hauptzollamt Hamburg-Stadt (Hamburg város fővámhivatala, Németország) közötti, annak tárgyában folyamatban lévő jogviták keretében terjesztették elő, hogy e hatóságok dömpingellenes vámot vetettek ki a Kínai Népköztársaságból származó mandarinkonzerveknek az e társaságok általi behozatalára.

Jogi háttér

3 Az Európai Közösségben tagsággal nem rendelkező országokból érkező dömpingelt behozatallal szembeni védelemről szóló, 2009. november 30-i 1225/2009/EK tanácsi rendelet (HL L 343., 51. o., helyesbítés: HL 2010. L 7., 22. o.; a továbbiakban: alaprendelet), amely 2010. január 11-én lépett hatályba, hatályon kívül helyezte a 2005. december 21-i 2117/2005/EK tanácsi rendelettel (HL 2005. L 340., 17. o.) módosított, az Európai Közösségben tagsággal nem rendelkező országokból érkező dömpingelt behozatallal szembeni védelemről szóló, 1995. december 22-i 384/96/EK tanácsi rendeletet (HL 1996. L 56., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 11. fejezet, 10. kötet, 45. o.; a továbbiakban: 384/96 rendelet), és annak helyébe lépett. Az alaprendelet egységes szerkezetbe foglalja az utóbbi rendelet rendelkezéseit, és azokat a 384/96 irányelvének megfelelő szöveggel átveszi.

4 Az alaprendeletnek az „Alapelvek" című 1. cikke a következőket írja elő:

„(1) Dömpingellenes vám vethető ki minden olyan dömpingelt termékre, amelynek a Közösségben történő szabad forgalomba bocsátása kárt okoz.

(2) Egy termék akkor tekinthető dömpingelt terméknek, ha a Közösségbe irányuló exportára alacsonyabb, mint egy hasonló terméknek a szokásos kereskedelmi forgalomban az exportáló országra megállapított összehasonlítható ára.

[...]"

5 Az alaprendeletnek „A dömping tényének a megállapítása” című 2. cikke a következőképpen rendelkezik:

„A. Rendes érték

(1) A rendes érték rendszerint az exportáló országban a független vevők által a szokásos kereskedelmi forgalom keretében ténylegesen fizetett vagy fizetendő árakon alapszik.

[…]

(7)

a) A nem piacgazdasággal rendelkező országokból […] származó behozatal esetében a rendes értéket egy piacgazdasággal rendelkező harmadik ország ára, vagy számtanilag képzett értéke, vagy az ilyen harmadik országból más országokba – beleértve a Közösséget is – történő kivitel esetén felszámított ár alapján kell megállapítani, illetve, ha ez nem lehetséges, bármilyen más észszerű alapon megállapítható, ideértve a hasonló termékért a Közösségben ténylegesen fizetett vagy fizetendő árat, és azt szükség esetén megfelelően módosítani kell úgy, hogy egy észszerűen elfogadható haszonkulcsot is magában foglaljon.

A megfelelő, piacgazdasággal rendelkező harmadik országot megalapozott módon, a kiválasztás idején rendelkezésre álló összes megbízható információ figyelembevételével kell kiválasztani. […]

[...]”

6 Az alaprendeletnek „Az eljárás megindítása” című 5. cikke a (9) bekezdésében a következőképpen rendelkezik:

„Ha a konzultáció után nyilvánvaló, hogy az eljárás megindításához elegendő bizonyíték áll rendelkezésre, a Bizottság a panasz benyújtásának napjától számított 45 napon belül megindítja az eljárást, és erről értesítést tesz közzé az *Európai Unió Hivatalos Lapjában*. Ha a benyújtott bizonyíték nem elegendő, erről a panaszost – konzultációt követően – tájékoztatni kell a panasz Bizottsághoz történő benyújtását követő 45 napon belül.”

7 Az alaprendeletnek „A vizsgálat” című 6. cikke a következőket írja elő:

„(1) Az eljárás megindítását követően a Bizottság, a tagállamokkal együttműködve, közösségi szinten vizsgálatot indít. Az ilyen vizsgálatnak ki kell terjednie mind a dömpingre, mind a kárra, és a kettőt egyszerre kell vizsgálni. A reprezentatív tények megállapítása céljából ki kell választani egy vizsgálati időszakot, amely a dömping esetében rendszerint az eljárás megindítását közvetlenül megelőző hat hónapnál nem lehet rövidebb. A vizsgálati időszakot követő időszakra vonatkozó információkat rendszerint nem lehet figyelembe venni.

[…]

(9) Az 5. cikk (9) bekezdésének értelmében megindított eljárások esetében a vizsgálatot lehetőség szerint egy éven belül be kell fejezni. A vizsgálatot azonban, a kötelezettségvállalásról szóló 8. cikk alapján tett ténymegállapításoknak vagy a végleges intézkedésekről szóló 9. cikk alapján tett ténymegállapításoknak megfelelően, az eljárás megindításától számított 15 hónapon belül minden esetben be kell fejezni.”

8 Az alaprendeletnek az „Időtartam, felülvizsgálat és visszatérítés” című 11. cikke a következőképpen rendelkezik:

„(1) A dömpingellenes intézkedések csak addig és olyan mértékben maradnak hatályban, amíg és amennyire az a kárt okozó dömping kivédéséhez szükséges.

(2) A végleges dömpingellenes intézkedés hatálya a kivetését követő öt év után vagy a dömpingre és a kárra egyaránt kiterjedő legutolsó felülvizsgálat lezárását követő öt év után megszűnik, kivéve, ha a felülvizsgálat azt állapítja meg, hogy ez a megszűnés valószínűsíthetően a dömping és a kár folytatódásával vagy megismétlődésével járna. […]

[…]

(3) Indokolt esetben az intézkedések további fenntartásának szükségessége is felülvizsgálható a Bizottság kezdeményezésére […].

Időközi felülvizsgálatot kell indítani, ha a kérelem elegendő bizonyítékot tartalmaz arra nézve, hogy a dömping megakadályozásához már nincs szükség az intézkedés további fenntartására, és/vagy arra, hogy az intézkedés megszüntetése vagy módosítása esetén a károkozás folytatódása vagy megismétlődése valószínűtlen lenne, vagy hogy a meglévő intézkedés nem vagy már nem elegendő a kárt okozó dömping ellensúlyozására.

[...]”

9 Az alaprendeletnek a „Hatályon kívül helyezés” című 23. cikke a következőket írja elő:

„Az I. mellékletben említett jogi aktusokkal módosított 384/96/EK rendelet [helyesen: 384/96/EK rendelet] hatályát veszti.

A 384/96/EK rendelet hatályon kívül helyezése azonban az annak alapján megkezdett eljárások érvényességét nem érinti.

[...]”

Az alapeljárások és az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

A 158/2013 rendelet elfogadásának alapjául szolgáló tények

10 A Bizottság az egyes elkészített vagy tartósított citrusfélék (mandarin stb.) behozatalával szembeni ideiglenes védintézkedések elrendeléséről szóló, 2003. november 7-i 1964/2003/EK rendelet (HL L 290, 3. o.) elfogadásával ideiglenes védelmi intézkedéseket vezetett be a mandarinkonzerv behozatalával szemben. Ez a rendelet 2003. november 9-én lépett hatályba, és azt 2004. április 10-ig kellett alkalmazni.

11 A Bizottság a behozatalra vonatkozó közös szabályokról, valamint az 518/94/EK rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 1994. december 22-i 3285/94/EK tanácsi rendelet (HL L 349., 53. o.; magyar nyelvű különkiadás 11. fejezet, 10. kötet, 17. o.), valamint az egyes harmadik országokból történő behozatalra vonatkozó közös szabályokról, valamint az 1765/82/EGK, 1766/82/EGK és 3420/83/EGK rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 1994. március 7-i 519/94/EK tanácsi rendelet (HL L 67., 89. o.; magyar nyelvű különkiadás 11. fejezet, 10. kötet, 3. o.) alapján eljárva 2004. április 7-én elfogadta az egyes elkészített vagy tartósított citrusfélék (mandarin stb.) behozatalával szembeni végleges

védintézkedések elrendeléséről szóló, 2004. április 7-i 658/2004/EK bizottsági rendeletet (HL L 104., 67. o.; magyar nyelvű különkiadás 11. fejezet, 51. kötet, 101. o.), amelyet 2004. április 11-től 2007. november 8-ig kellett alkalmazni.

12 A feldolgozott gyümölcsök és zöldségek gyártóinak spanyol nemzeti szövetsége e védelmi intézkedések lejártát megelőzően kérelmezte ezen intézkedések meghosszabbítását, melyet a Bizottság elutasított.

13 E szövetség ezt követően 2007. szeptember 6-án a Bizottsághoz panaszt nyújtott be a Kínából származó egyes elkészített vagy tartósított citrusfélék behozatalát érintő dömpinggel kapcsolatban.

14 A Bizottság, mivel úgy vélte, hogy e panasz kellő bizonyítékot foglal magában, 2007. október 20-án közzétette a Kínai Népköztársaságból származó egyes feldolgozott és tartósított citrusfélék (főként mandarin stb.) behozatalára vonatkozó dömpingellenes eljárás megindításáról szóló értesítést (HL C 246., 15. o.).

15 Ezen értesítés szerint az érintett termékeket a 2006. október 17-i 1549/2006 bizottsági rendelettel (HL L 301., 1. o.) módosított, a vám- és a statisztikai nómenklatúráról, valamint a Közös Vámtarifáról szóló, 1987. július 23-i 2658/87/EGK tanácsi rendelet (HL L 256., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 2. fejezet, 2. kötet, 382. o.) I. mellékletét alkotó Kombinált Nómenklatúra (a továbbiakban: KN) 2008 vámtarifaszámának meghatározása szerinti, rendszerint a 2008 30 55, 2008 30 75 és ex 2008 30 90 KN-vámtarifaalszámmal bejelentett, Kínából származó feldolgozott és tartósított mandarin (ideértve a tangerine és a satsuma fajtát is), a clémentine, a wilking és a hasonló citrushibridek alkotják, hozzáadott alkoholtartalom nélkül, hozzáadott cukrot vagy egyéb édesítőszert tartalmazva is. Az említett értesítés ugyanakkor megállapítja, hogy e KN-vámtarifaalszámok csupán tájékoztató jellegűek. Ami e citrusfélék rendes értékének a meghatározását illeti, a Bizottság az értesítésében kifejti, hogy mivel az érintett terméket a Közösségen és Kínán kívül másutt nem állítják elő, azon exportőrök/gyártók kivételével, amelyek azt állítják, és bizonyítani is tudják, hogy piacgazdasági körülmények között működnek, és az alaprendelet 2. cikke (7) bekezdésének a) pontjával összhangban a panaszos a Kínára vonatkozó rendes értéket „bármilyen észszerű alapon” állapította meg, vagyis a Közösségben a hasonló termékért ténylegesen fizetett vagy fizetendő „megfelelően módosított” árak alapján.

16 2008. július 4-én a Bizottság elfogadta a Kínai Népköztársaságból származó egyes feldolgozott vagy tartósított citrusfélék (főként mandarin stb.) behozatalára vonatkozó ideiglenes dömpingellenes vám kivetéséről szóló 642/2008/EK rendeletet (HL L 178., 19. o.; helyesbítés: HL 2008. L 258., 74. o.). E rendelet (12) preambulumbekezdéséből kitűnik, hogy a dömping vizsgálata a 2006. október 1-je és 2007. szeptember 30. közötti időszakra vonatkozott, míg a kár értékelését érintő vizsgálat a 2002. október 1-jétől a vizsgálati időszak végéig tartó időszakra terjedt ki. Az érintett termék rendes értékének a meghatározását illetően e rendelet (38)–(45) preambulumbekezdése kifejti, hogy a harmadik országok termelői együttműködésének a hiánya miatt a rendes értéket a mintába felvett valamennyi exportáló gyártó tekintetében más észszerű módszer alapján határozta meg, azaz a Közösségben a hasonló termékre ténylegesen fizetett vagy fizetendő árakat alapul véve.

17 2008. december 18-án az Európai Unió Tanácsa elfogadta a Kínai Népköztársaságból származó egyes feldolgozott vagy tartósított citrusfélék (főként mandarin stb.) behozatalára vonatkozó ideiglenes dömpingellenes vám kivetéséről és a kivetett ideiglenes vám végleges beszedéséről [helyesen: a Kínai Népköztársaságból származó egyes feldolgozott vagy tartósított citrusfélék (főként mandarin stb.) behozatalára vonatkozó végleges dömpingellenes vám kivetéséről és a kivetett ideiglenes vám végleges beszedéséről] szóló 1355/2008/EK rendeletet (HL L 350., 35. o.), amely 2008. december 31-én lépett hatályba. E rendelet (17) preambulumbekezdése szerint nem nyújtottak be olyan észrevételt, amely alkalmas lett volna arra, hogy kétségbe vonja a rendes érték meghatározásához alkalmazott módszert. A Bizottság konkrétan kifejti, hogy a más importáló országban alkalmazott árakra vonatkozó adatok vagy nyilvánosságra hozott információk nem minősülhettek volna észszerű megoldásnak, mivel ezen információkat az „analóg ország” együttműködésének a hiányában nem lehetett volna ellenőrizni az

alaprendelet 6. cikke (8) bekezdése követelményeinek megfelelően. Az 1355/2008 rendelet (18) preambulumbekezdése továbbá megállapítja, hogy az ideiglenes rendelet (38)–(45) preambulumbekezdése megerősítést nyer.

18 Az 1355/2008 rendelettel bevezetett dömpingellenes vám által érintett vállalkozások közül kettő az Európai Unió Törvényszékének Hivatalához 2009. március 23-án benyújtott keresetlevéllel keresetet indított e rendelet megsemmisítése iránt.

19 A Törvényszék a 2011. február 17-i Zhejiang Xinshiji Foods és Hubei Xinshiji Foods kontra Tanács ítéletben (T-122/09, EU:T:2011:46) helyt adott e keresetnek, és megállapította, hogy az 1355/2008 rendelethez a védelemhez való jogok megsértése, valamint hibás indokolás kapcsolódik. Következésképpen a Törvényszék e rendeletet megsemmisítette abban a részében, amelyben az az említett ügy két felperesére vonatkozik.

20 Ezzel egyidejűleg a GLS és Hamburg város fővámhivatala között annak tárgyában folyamatban lévő eljárásban, hogy ezen adóhatóság beszedte az 1355/2008 rendelettel bevezetett dömpingellenes vámot, a Finanzgericht Hamburg (hamburgi adóügyi bíróság) 2010. május 11-én előzetes döntéshozatal céljából kérdést terjesztett az Európai Unió Bírósága elé e rendeletet érvényességét érintően.

21 A Bíróság a GLS ítéletben (C-338/10, EU:C:2012:158) megállapította az 1355/2008 rendelet érvénytelenségét.

22 A Bíróság ezen ítéletben megállapította, hogy az alaprendelet 2. cikke (7) bekezdésének a) pontja értelmében piacgazdasággal nem rendelkező országokból származó behozatal esetén a Bizottság, amelynek a vizsgálatot le kell folytatnia, és amelynek az ideiglenes dömpingellenes rendeleteket el kell fogadnia, valamint a Tanács, amelynek a végleges dömpingellenes rendeleteket el kell fogadnia, köteles megvizsgálni, hogy az érintett termék rendes értéke meghatározható-e egy piacgazdasággal rendelkező harmadik országban alkalmazott ár vagy számtanilag képzett érték vagy az ilyen harmadik országból más országokba, történő kivitel esetén felszámított ár alapján. A rendes érték csak akkor határozható meg más észszerű módszer alapján, ha az említett meghatározás lehetetlennek bizonyul. Következésképpen az 1355/2008 rendelet elfogadásához vezető vizsgálat során a Bizottságnak a megkövetelt gondossággal meg kellett volna vizsgálnia azokat az információkat, amelyek a rendelkezésére álltak ahhoz, hogy a piacgazdasággal rendelkező országok közül kiválassza az „analóg országot”. Márpedig a Bíróság megállapította, hogy az Eurostat (az Európai Unió statisztikai hivatala) statisztikáiból az tűnik ki, hogy a 2002/2003–2006/2007. évek során az Európai Unióba jelentős mennyiségű behozatal történt a 2008 30 55, 2008 30 75 és ex 2008 30 90 KN-vámtarifaalszámok alá tartozó, és piacgazdasággal rendelkező harmadik országból származó termékekből, többek között Izraelből, Szváziföldről, Thaiföldről és Törökországból. E statisztikák valóban a következő adatokról adnak számot az említett termékek behozatalát érintően (tonnában):

Behozatal	2002/2003.	2003/2004.	2004/2005.	2005/2006.	2006/2007. (VI)
Kína	51 282,60	65 895,00	49 590,20	61 456,30	56 157,20
Izrael	4 247,00	3 536,20	4 045,20	3 634,90	4 674,00
Szváziföld	3 903,10	3 745,30	3 785,70	3 841,00	3 155,50
Törökország	2 794,30	3 632,30	3 021,40	2 273,80	2 233,60
Thaiföld	235,80	457,90	485,10	532,50	694,80

23 E körülmények között a Bizottságnak meg kellett volna vizsgálnia hivatalból, hogy e piacgazdasággal rendelkező országok valamelyike „analóg országnak” minősülhet-e az alaprendelet 2. cikke (7) bekezdésének a) pontja értelmében. Következésképpen a Bíróság megállapította, hogy a Tanács és

a Bizottság figyelmen kívül hagyta az e rendelkezésből származó követelményeket, mivel az érintett termék rendes értékét a hasonló termékért az Unióban ténylegesen kifizetett vagy fizetendő ár alapján határozták meg, és nem jártak el a megkövetelt gondossággal annak érdekében, hogy ezt az értéket olyan árak alapján határozzák meg, amelyet valamely piacgazdasággal rendelkező harmadik országban ugyanezen termék vonatkozásában alkalmaznak.

24 A Bíróság ezen alkalommal a GLS-ítélet (C-338/10, EU:C:2012:158) 35. pontjában az Eurostat statisztikáinak a relevanciáját kétségbe vonó érvekre válaszul megállapította, hogy egyrészt e kért statisztikák az érintett termékre vonatkoznak, és másrészt az érintett termék Kínából történő behozatalaira vonatkozó, a 642/2008 rendeletben említett statisztikák és a Bírósággal közölt statisztikák összehasonlítása nyilvánvalóvá teszi, hogy ez utóbbiak kizárólag az érintett termék behozatalára vonatkoznak.

25 A Bizottság 2012. június 19-én az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* értesítést tett közzé a Kínai Népköztársaságból származó egyes feldolgozott vagy tartósított citrusfélék (nevezetesen mandarin stb.) behozatalára vonatkozó dömpingellenes intézkedésekről és a Kínai Népköztársaságból származó egyes feldolgozott vagy tartósított citrusfélék (nevezetesen mandarin stb.) behozatalára vonatkozó dömpingellenes vizsgálat részleges újraindításáról (HL C 175., 19. o.), amelyben közli, hogy elhatározta a dömpingellenes vizsgálat újraindítását, és hogy „[a]z újraindítás hatálya [a Bíróság] [GLS-ítéletben tett] megállapításának végrehajtására korlátozódik”. Ez az értesítés tájékoztatja továbbá a vámhatóságokat arról, hogy az említett ítéletre tekintettel az érintett termékeknek az Unióba irányuló behozatalára többé nem vonatkoznak a dömpingellenes intézkedések, és a szóban forgó terméket érintően a 1355/2008 rendeletnek megfelelően beszedett vámokat vissza kell fizetni, vagy el kell engedni.

26 A Tanács 2013. február 18-án elfogadta a 158/2013 rendeletet. E rendelet 2013. február 23-án lépett hatályba, és 2013. december 31-én járt le.

27 A 158/2013 rendelet (32), (33), (43), (47), (48), (54) és (86) preambulumbekezdésének szövege a következő:

„(32) [...] [A] Bíróság a [GLS-ítéletben (C-338/10, EU:C:2012:158), az analóg ország meghatározásával kapcsolatban] úgy ítélte meg, hogy a Bizottság által 2011. július 27-én vele közölt statisztikák kizárólag az érintett termék behozatalára vonatkoztak. Mindazonáltal a Bizottság a statisztikákban szereplő összes KN-kódot teljes mértékben újra megvizsgálta, és meg kell jegyezni, hogy azok tárgyköre szélesebb az intézkedésekkel érintett terméknél, mivel azok magukban foglalják a teljes 2008 30 55, 2008 30 75 és 2008 30 90 KN-kódokat. A vizsgálati időszak és az említett országok tekintetében az alábbiakban megadjuk a kizárólag a 2008 30 55 és 2008 30 75 KN-kód alá tartozó érintett vagy hasonló termékekre vonatkozó statisztikai adatokat:

Ország	Importált mennyiség (tonna)
Kína	49 791,30
Thaiföld	666,10
Törökország	151,20
Izrael	4,80
Szváziföld	0

(33) A 2008 30 90 KN-kód kapcsán szolgáltatott statisztikák az érintett termékek mellett más termékeket is tartalmaztak. [E KN-kódra való hivatkozással tehát nem vonható le semmilyen következtetés a hasonló termék behozatalát érintően.] Következésképpen a statisztikákból nem vezethető le, hogy a vizsgálati időszakban jelentős mennyiségben sor került volna a hasonló termék Izraelből vagy Szváziföldről való behozatalára.

[…]

(43) […] [M]eg kell említeni, hogy a Bizottság az eredeti vizsgálat korlátozott újraindítása mellett döntött, amelynek célja csak az analóg ország esetleges megállapítása. Ellentétben azzal a megközelítéssel, amely az Industrie des poudres sphériques (IPS) kontra Tanács ügyben (C-458/98. P., EBHT 2000., I-8147. o.) hozott ítélethez vezetett, nem határozott meg új vizsgálati időszakot. Ez azzal indokolható, hogy a kivetett dömpingellenes vámok miatt az új vizsgálati időszakban gyűjtött adatok – különösen a kár megállapítása tekintetében – elkerülhetetlenül torzultak volna. A Bizottság úgy ítéli meg, hogy a felek által a dömping állítólagos jelenlegi hiánya kapcsán felhozott érvek megvitatására az alaprendelet 11. cikkének (3) bekezdése szerinti időközi felülvizsgálat fog alkalmas keretet biztosítani [helyesen: alkalmasabb keretet fog biztosítani]. Az eredeti vizsgálat során a kár fennállását utólagosan elemzik a vizsgálati időszak tekintetében, az időközi felülvizsgálat során azonban előretekintő módon, mivel a felülvizsgálat vizsgálati időszakában megfigyelt kárra valószínűleg befolyással van az, hogy a dömpingellenes vám már érvényben van.

[…]

(47) A [GLS-ítéletben, C-338/10, EU:C:2012:158] a Bíróság kiemelt négy olyan országot, amelyekből az Eurostat adatai alapján állítólag jelentős mennyiségű behozatal történt az Unióba a 2008 30 55, 2008 30 75 és ex 2008 30 90 KN-kódok alá tartozó termékekből. A négy ország Izrael, Szváziföld, Thaiföld és Törökország. A Bizottság erre tekintettel az Európai Unió mellé akkreditált képviseletek útján felvette a kapcsolatot ezen országok hatóságaival. Mindegyiküket megkereste még a vizsgálat részleges újraindítása előtt, majd az újraindításkor is. Az érintett képviseleteket és az Európai Unió említett négy országbeli küldöttségét felkértük [helyesen: felkérték] a hasonló termék esetleges hazai gyártóinak azonosítására, és az együttműködés kialakításához szükséges segítségnyújtásra.

(48) Szváziföld és Thaiföld Európai Unió mellé akkreditált képviseletétől a kétszeri kapcsolatfelvétel ellenére sem érkezett válasz. Izrael és Törökország képviselete ugyanakkor válaszolt a felkérésre. A török képviselet megadta hat állítólagos gyártó címét, az izraeli képviselet pedig arról tájékoztatta a Bizottság szolgálatait, hogy a vizsgálati időszak alatt Izraelben nem került sor hasonló termék gyártására (és hogy jelenleg sem folyik ilyen tevékenység).

[…]

(54) Tekintettel a felek észrevételeire és azok elemzésére, valamint a potenciális harmadik országbeli gyártóknak a bizottsági szolgálatok jelentős erőfeszítései ellenére elmaradó együttműködési hajlandóságára az a döntés született, hogy a rendes értéket nem lehet megállapítani az alaprendelet 2. cikke (7) bekezdésének a) pontjában megfogalmazott előírás szerint, azaz valamely piacgazdasággal rendelkező harmadik ország ára vagy számtanilag képzett értéke alapján.

[…]

(86) Azon állítás tekintetében, miszerint a kárelemzésnek aktuálisabb adatokon kellene alapulnia [...], meg kell állapítani, hogy a megfigyelések szerint az aktuálisabb adatokat befolyásolja, hogy a dömpingellenes vám már érvényben volt. Következésképpen az aktuálisabb adatok elemzésének megfelelő [helyesen: legmegfelelőbb] eszköze az alaprendelet 11. cikkének (3) bekezdésében előírt időközi felülvizsgálat, és nem egy új vizsgálat [...]"

A C-283/14. sz. ügy alapjául szolgáló tények

28 A CM Eurologistik raktározási és értékesítési szolgáltatásokat nyújt. A CM Eurologistik 2013. március 20-án egy megfelelően jóváhagyott vámraktárban 48 000 darab, 24 egyenként 312 gramm (g) konzervdobozt tartalmazó kartont helyezett el Kínából származó, alkohol hozzáadása nélküli, hozzáadott (13,95 %) cukrot tartalmazó, és a TARIC (az Európai Közösségek integrált vámtarifája) 2008 30 75 90 vámtarifaalszáma alá tartozó mandarinból. A CM Eurologistik e vámraktárban 2013. március 25-én ismét ugyanilyen mennyiségű árut helyezett el.

29 A CM Eurologistik 2013 áprilisában három alkalommal az említett, vámraktárban lévő mandarinból a fent említett konzervdobozokban kivett megközelítőleg 19 296 kilogrammnak (kg) megfelelő, és ezt követően ezen árukat szabad forgalomba bocsátás céljából bejelentette.

30 A duisburgi fővámhivatal a 2013. május 7-i határozatában azt állapította meg, hogy a CM Eurologistik által megfizetendő dömpingellenes vám összege 9657,99 euró.

31 A CM Eurologistik kifogást nyújtott be ezzel a határozattal szemben, amelyet a 158/2013 rendelet érvénytelenségével indokolt.

32 E hivatal 2013. szeptember 9-én e kifogást elutasította azon álláspontot képviselve, hogy a 158/2013 rendelet kötelező rá nézve, és e rendelet alkalmazása során nem követett el semmilyen hibát.

33 A CM Eurologistik e határozattal szemben keresetet indított a Finanzgericht Düsseldorf (düsseldorfi adóügyi bíróság) előtt, ugyanarra az indokra hivatkozva, mint amelyet a kifogása keretében előterjesztett.

34 A Finanzgericht Düsseldorf (düsseldorfi adóügyi bíróság) úgy határozott, hogy az eljárást felfüggeszti, és előzetes döntéshozatal céljából a következő kérdést terjeszti a Bíróság elé:

„Érvényes-e a [158/2013] rendelet?"

A C-284/14. sz. ügy alapjául szolgáló tények

35 A GLS Kínából származó mandarinkonzerveket importál az Európai Unióba.

36 A Hamburg város fővámhivatala a 2013. április 3-i határozatában a GLS-re behozatali vámot szabott ki, melyből 62 983,52 euró a 158/2013 rendelet alapján megállapított dömpingellenes vám volt.

37 A GLS 2013. április 30-án e hivatal előtt kifogást terjesztett elő a határozat ellen, a 158/2013 rendelet érvénytelenségére hivatkozva.

38 Az említett hivatal 2013. május 24-én ezt a kifogást megalapozatlanság miatt elutasította. Ezen alkalommal megállapította, hogy nem rendelkezik hatáskörrel arra, hogy az uniós intézmények által elfogadott rendeletek érvényességét vizsgálja.

39 A GLS 2013. június 26-án keresetet nyújtott be e határozattal szemben a Finanzgericht Hamburghoz (hamburgi adóügyi bíróság).

40 A Finanzgericht Hamburg (hamburgi adóügyi bíróság) úgy határozott, hogy az eljárást felfüggeszti, és előzetes döntéshozatal céljából a következő kérdést terjeszti a Bíróság elé:

„Érvényes-e a 158/2013 rendelet annak ellenére, hogy annak elfogadásának időpontjához viszonyítva a közelmúltban nem folytattak le önálló dömpingellenes vizsgálatot, hanem pusztán folytatták a 2006. október 1-je és 2007. szeptember 30. között már lefolytatott dömpingellenes vizsgálatot, amelyet ugyanakkor a Bíróság által a GLS-ítéletben (C-338/10, EU:C:2012:158) tett megállapítások alapján folytattak le a 384/96 rendeletből eredő kötelezettségek megsértésével, ami azzal a következménnyel járt, hogy a Bíróság az említett ítéletben [megállapította] az 1355/2008 rendelet érvénytelenségét, amelyet e vizsgálatot követően fogadtak el?”

41 A Bíróság elnöke a 2014. július 16-i határozatában az írásbeli és a szóbeli szakasz lefolytatása, valamint az ítélethozatal céljából egyesítette C-283/14. és C-284/14. sz. ügyeket.

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdésekről

Előzetes észrevételek

42 Az előzetes döntéshozatalra utaló határozatok indokolásából az tűnik ki, hogy a kérdést előterjesztő bíróságok által a 158/2013 rendelet érvényességét illetően kifejezett kételyek részben egybehangzanak. E kételyek jellegére tekintettel meg kell állapítani, hogy a kérdést előterjesztő bíróságok a kérdéseikkel, melyeket részben együttesen célszerű vizsgálni, lényegében arra várnak választ, hogy a 158/2013 rendelet érvénytelen-e a következő indokok miatt:

– olyan rendelkezésnek a 384/96 rendeletben, vagy az annak helyébe lépő rendeletben fennálló hiánya, amely kifejezetten előírná az eljárásnak a dömpingellenes rendelet érvénytelenné nyilvánítását követő újraindítására vonatkozó lehetőséget;

– az alaprendelet 6. cikke (9) bekezdésének a megsértése;

– az alaprendelet 6. cikke (1) bekezdésének a megsértése;

– a Tanácsnak és a Bizottságnak az eredeti referencia-időszak fenntartására vonatkozó döntését érintő igazolásra vonatkozóan a 158/2013 rendeletben kifejtett indok szabálytalansága, és

– az EUMSZ 266. cikk megsértése.

43 Az alapügyek felperesei az észrevételeikben a 158/2013 rendelet érvénytelenséget érintően két másik indokra is hivatkoznak, melyeket lényegében az alaprendelet időbeli hatályának a téves értelmezésére, valamint e rendelet 2. cikke (7) bekezdése a) pontjának a megsértésére alapítanak.

44 Az állandó ítélkezési gyakorlat szerint azonban az EUMSZ 267. cikkben említett eljárás a nemzeti bíróságok és a Bíróság feladatainak világos szétválasztásán alapul, így kizárólag az ügyben eljáró és a meghozandó bírósági határozatért felelősséggel tartozó nemzeti bíróság hatáskörébe tartozik annak megítélése is, hogy – tekintettel az ügy különleges jellemzőire – ítélete meghozatalához szükségesnek tartja-e az előzetes döntéshozatalt, és ha igen, a Bíróságnak feltett kérdései relevánsak-e (Simon, Evers & Co. ítélet, C-21/13, EU:C:2014:2154, 26. pont).

45 Ugyancsak az állandó ítélkezési gyakorlat értelmében az EUMSZ 267. cikk nem jelent jogorvoslati lehetőséget a nemzeti bíróság előtt folyamatban lévő valamely ügyben részt vevő felek számára, így a Bíróság főszabály szerint nem köteles valamely uniós jogi aktus érvényességét olyan indok alapján megvizsgálni, amelyet valamelyik fél az írásbeli észrevételeiben kizárólag az előtte folyamatban lévő eljárásban vetett fel (lásd ebben az értelemben: Simon, Evers & Co. ítélet, C-21/13, EU:C:2014:2154, 27. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

46 E feltételek mellett a 158/2013 rendelet érvényességének a vizsgálatát nem kell kiterjeszteni azokra a lehetséges érvénytelenségi okokra, amelyeket a kérdést előterjesztő bíróságok nem említettek.

Olyan rendelkezésnek a 384/96 rendeletben, vagy az annak helyébe lépő rendeletben fennálló hiányáról, amely kifejezetten előírná az eljárásnak a dömpingellenes rendelet érvénytelenné nyilvánítását követő újraindítására vonatkozó lehetőséget

47 A kérdésével a kérdést előterjesztő bíróság a C-284/14. sz. ügyben lényegében arra vár választ, hogy a 158/2013 rendelet érvénytelen-e amiatt, hogy a Tanács és a Bizottság újraindította az eljárást annak ellenére, hogy sem a 384/96 rendelet, sem pedig az annak helyébe lépő alaprendelet nem ír elő erre vonatkozó lehetőséget.

48 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy amikor az EUMSZ 267. cikk alapján indított eljárás keretében a Bíróság megállapítja valamely uniós jogi aktus érvénytelenségét, határozata azzal a jogi következménnyel jár, hogy az érintett intézmények kötelesek megtenni a szükséges intézkedéseket a megállapított jogellenesség orvoslása érdekében, mivel analógia útján az uniós jogi aktusok érvénytelenségét megállapító ítéletekre is alkalmazandó a megsemmisítést kimondó ítéletek kapcsán az EUMSZ 266. cikkben megállapított kötelezettség (lásd ebben az értelemben: Régie Networks ítélet, C-333/07, EU:C:2008:764, 124. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

49 A kérdéses intézményeknek ahhoz, hogy e kötelezettség alól mentesüljenek, nem csak a megsemmisítő vagy az érvénytelenséget megállapító ítélet rendelkező részét kell tiszteletben tartaniuk, hanem azokat az indokokat is, amelyek ahhoz vezettek, és amelyek annak szükséges megalapozását képezik abban az értelemben, hogy azok elengedhetetlenek a rendelkező részében megállapítottak pontos értelmének a meghatározásához. Ezen indokok ugyanis egyrészt azonosítják a jogellenesnek tekintett rendelkezést, és másrészt megvilágítják a rendelkező részben megállapított jogellenesség okait, és az érintett intézménynek a megsemmisített vagy érvénytelenített jogi aktus helyébe lépő új jogi aktus elfogadásakor ezeket az indokokat kell figyelembe vennie (lásd ebben az értelemben: Asteris és társai kontra Bizottság ítélet, 97/86, 99/86, 193/86 és 215/86, EU:C:1988:199, 27. pont; Spanyolország kontra Bizottság ítélet, C-415/96, EU:C:1998:533, 31. pont; Olaszország kontra Bizottság ítélet, C-417/06 P, EU:C:2007:733, 50. pont).

50 Ettől függetlenül emlékeztetni kell arra, hogy egyrészt az EUMSZ 266. cikk a megsemmisített jogi aktust elfogadó intézményeket csupán azon intézkedések megtételére kötelezi, amelyeket a megsemmisítő ítélet végrehajtása magában foglal (Bizottság kontra AssiDomän Kraft Products és társai ítélet, C-310/97 P, EU:C:1999:407, 50. pont), és másrészt valamely uniós jogi aktus megsemmisítése nem érinti szükségszerűen annak előkészítő aktusait (Limburgse Vinyl Maatschappij és társai kontra Bizottság ítélet, C-238/99 P, C-244/99 P, C-245/99 P, C-247/99 P, C-250/99 P–C-252/99 P és C-254/99 P, EU:C:2002:582, 73. pont).

51 Következésképpen az említett intézmények a korábbi megsemmisített vagy érvénytelenített jogi aktus helyébe lépő aktus elfogadásához újraindíthatják az eljárást abban a szakaszban, amelyben e szabálytalanságot elkövették, kivéve, ha a megállapított szabálytalanság a teljes eljárás semmisségéhez vezetett (lásd ebben az értelemben. Olaszország kontra Bizottság ítélet, C-417/06 P, EU:C:2007:733, 52. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

52 A fentiekre tekintettel ahhoz, hogy a megsemmisített vagy érvénytelenített jogi aktust megalkotó intézmények az eljárást újraindítsák, nem szükséges az, hogy ennek a lehetőségét az alkalmazandó szabályozás kifejezetten előírja. A Bíróságnak ezenfelül már volt alkalma annak a megállapítására – konkrét jogalapra való hivatkozás nélkül –, hogy a dömpingellenes vámokat bevezető rendeleteket megsemmisítő ítéleteket követően e lehetőség az intézmények rendelkezésére áll (lásd ebben az értelemben: Industrie des poudres sphériques kontra Tanács ítélet, C-458/98 P, EU:C:2000:531, 82. és 94. pont).

53 Az alapügyekben a Bíróság által a GLS-ítéletben (C-338/10, EU:C:2012:158) megállapított szabálytalanság arra vonatkozott, hogy a Bizottság nem vizsgálta hivatalból, hogy a vizsgálat során rendelkezésre álló Eurostat statisztikákban említett országok valamelyike az alaprendelet 2. cikke (7) bekezdésének a) pontja értelmében analóg országnak minősülhet-e, és következésképpen a Tanács és a Bizottság nem a megkövetelt gondossággal járt el az érintett termék rendes értékének az ugyanezen termék vonatkozásában egy piacgazdasággal rendelkező harmadik országban alkalmazott ár alapján történő megállapítása tekintetében.

54 Tekintettel arra, hogy e szabálytalanság nem a teljes eljárást érintette, hanem csupán az említett rendes érték megállapítását, a Tanács és a Bizottság a GLS-ítélet (C-338/10, EU:C:2012:158) végrehajtása keretében határozhatott úgy, hogy az eljárást csupán az említett rendes érték megállapításának a szakaszát érintően indítja újra, és az akkor is igaz, ha e lehetőséget sem a 384/96 rendelet, sem pedig az annak helyébe lépő alaprendelet nem írja elő kifejezetten.

55 Következésképpen az a körülmény, hogy sem a 384/96 rendelet, sem pedig az annak helyébe lépő alaprendelet nem írja elő kifejezetten annak a lehetőségét, hogy a Tanács és a Bizottság a dömpingellenes rendelet érvénytelenné nyilvánítását követően újraindíthatja az eljárást, nem érinti a 158/2013 rendelet érvénytelenségét.

Az alaprendelet 6. cikke (9) bekezdésének az állítólagos megsértéséről

56 A kérdést előterjesztő bíróságok lényegében arra várnak választ, hogy a 158/2013 rendelet érvénytelen-e amiatt, hogy a vizsgálatot több mint tizenöt hónappal a megnyitását követően zárták le, mivel a körülmény az álláspontjuk szerint sérti az alaprendelet 6. cikkének (9) bekezdését.

57 E tekintetben, amint az a jelen ítélet 54. pontjában megállapításra került, olyan szabálytalanság esetén, amely, amint az alapügyekben, a vizsgálat során merült fel, az érintett intézményeknek lehetőséget kell biztosítani arra, hogy az eljárást a vizsgálatnak az elkövetett szabálytalansággal érintett szakasza tekintetében újraindítsák.

58 Igaz, hogy e 6. cikk (9) bekezdéséből az következik, hogy ha dömpingellenes eljárás indul, az ennek nyomán lefolytatott vizsgálatot a megindításától számított tizenöt hónapon belül minden esetben be kell fejezni.

59 Meg kell azonban állapítani, hogy az említett 6. cikk (9) bekezdése azáltal, hogy kifejezetten az alaprendelet 5. cikkének (9) bekezdése alapján indított eljárásokra hivatkozik, csupán az eredeti eljárásokra vonatkozik, és azokra nem, amelyeket megsemmisítő vagy érvénytelenséget megállapító ítélet nyomán újraindítottak.

60 Ezenfelül, bár az e rendelkezésben előírt tizenöt hónapos határidőnek az a célja, hogy biztosítsa az alaprendeletben előírt eljárások gyors lefolytatását, a rendelet 6. cikke (9) bekezdésének a kérdést előterjesztő bíróságok által felvetett értelmezése a gyakorlatban azt eredményezné, hogy az említett rendeletben előírt eljárások indokolatlanul meghosszabbodnának az intézmények arra való kötelezésével, hogy az ilyen ítéleteket követően a teljes eljárást újra folytassák le, és ily módon késleltessék annak befejezését.

61 A fentiekből az következik, hogy a szóban forgó, újraindított eljárásra az eredeti eljárásokra előírt tizenöt hónapos határidő nem vonatkozik, így a 158/2013 rendeletnek a kérdést előterjesztő bíróságok által hivatkozott indok alapján nem állapítható meg az érvénytelensége.

Az alaprendelet 6. cikke (1) bekezdésének az állítólagos megsértéséről

62 A kérdést előterjesztő bíróságok lényegében arra várnak választ, hogy a 158/2013 rendelet érvénytelen-e amiatt, hogy a Tanács és a Bizottság a dömping fennállásának a megállapításához úgy határozott, hogy nem indítanak új vizsgálatot egy aktualizált referencia-időszak vonatkozásában, mivel ez a körülmény a kérdést előterjesztő bíróságok álláspontja szerint sérti az alaprendelet 6. cikkének (1) bekezdését.

63 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy az említett 6. cikk (1) bekezdése azt írja elő, hogy a vizsgálathoz alkalmazott referencia-időszak rendszerint az eljárás megindítását közvetlenül megelőző hat hónapnál nem lehet rövidebb.

64 Márpedig a Tanács és a Bizottság a GLS-ítélet (C-338/10, EU:C:2012:158) végrehajtása keretében úgy határozott, hogy az eljárást a vizsgálatnak a dömping fennállásának a megállapítását érintő szakasza tekintetében indítják újra, az eredeti referencia-időszakot megtartva.

65 A Bíróságnak azonban az Európai Gazdasági Közösségen kívüli országok által dömpingelt vagy támogatott import elleni védelemről szóló, 1988. július 11-i 2423/88/EGK tanácsi rendelet (HL L 209., 1. o.) 7. cikke (1) bekezdésének c) pontja vonatkozásában, amelynek az előírásai hasonlóak az alaprendelet 6. cikkének (1) bekezdésében foglaltakhoz, már alkalma nyílt annak a megállapítására, hogy a dömpingellenes vizsgálatok tekintetében figyelembe veendő referencia-időszak meghatározásának a szabályai, amelyeket e rendelkezés előír, csupán tájékoztató jellegűek, és nem imperatívak (Industrie des poudres sphériques kontra Tanács ítélet, C-458/98 P, EU:C:2000:531, 88. o.).

66 Igaz, hogy amint azt a kérdést előterjesztő bíróságok megállapítják, az Industrie des poudres sphériques kontra Tanács ítélet (C-458/98 P, EU:C:2000:531) 92. pontjából az következik, hogy a vizsgálatot a lehető legújabb információk alapján kell lefolytatni annak érdekében, hogy olyan dömpingellenes vámok kerüljenek megállapításra, amelyek alkalmasak a közösségi gazdaságnak a dömping gyakorlatával szembeni védelmére.

67 Az alaprendelet 11. cikkének (2) bekezdéséből ugyanakkor az következik, hogy az érintett intézmények az ugyanazon referencia-időszakra vonatkozó adatok alapján öt éven keresztül olyan dömpingellenes vámokat tarthatnak fenn, amelyek alkalmasak a közösségi gazdaságnak a dömping gyakorlatával szembeni védelmére.

68 Márpedig a jelen ügyben, bár az intézmények a 158/2013 rendelet elfogadásához az 1355/2008 rendelet elfogadásának alapjául szolgáló referencia-időszak adatait vették alapul, meg kell állapítani, hogy a 158/2013 rendelet a dömpingellenes vámoknak az azon időszakra vonatkozó újbóli alkalmazására szorítkozott, amelynek során a GLS-ítélet (C-338/10, EU:C:2012:158) által érvénytelennek minősített 1355/1008 rendeletnek joghatásokat kellett volna kifejtenie.

69 E feltételek mellett, a jelen ügyek sajátos kontextusára tekintettel, amelyet az jellemez, hogy az intézményeknek egy érvénytelenséget megállapító ítéletnek a következményeit kellett levonniuk oly módon, hogy olyan jogellenességet orvosolnak, amely a megindított eljárásban részt vevő felek közül csupán egyet érintett, a vizsgálat során gyűjtött adatok olyan információkat képeztek, amelyek a jelen ítélet 66. pontjában felidézett ítélkezési gyakorlat értelmében kellőképpen aktuálisak maradtak a dömpingellenes vámoknak a 158/2013 rendelet lejáratának az időpontjáig való bevezetésének az igazolásához.

70 Következésképpen az eljárás újraindítását követően a Tanács és a Bizottság az alaprendelet 6. cikke (1) bekezdésének a megsértése nélkül eljárhatott oly módon, hogy nem alkalmaz új, aktualizált referencia-időszakot az érintett termék rendes értékének a megállapításához. A 158/2013 rendelet tehát nem nyilvánítható érvénytelennek az új vizsgálat hiánya miatt.

A Tanácsnak és a Bizottságnak az eredeti referencia-időszak fenntartására vonatkozó döntését érintő igazolásra vonatkozóan a 158/2013 rendeletben kifejtett indok szabálytalanságáról

71 A C-283/14. sz. ügyben kérdést előterjesztő bíróság lényegében arra vár választ, hogy a 158/2013 rendelet érvénytelen-e amiatt, hogy a 158/2013 rendelet (43) és (86) preambulumbekezdésében e rendelet a Tanács és a Bizottság azon döntésének az igazolásaképpen, hogy fenntartják az eredeti referencia-időszakot, e bíróság álláspontja szerint szabálytalan indokot közöl, azaz azt az indokot, hogy minden későbbi időszakra vonatkozó vizsgálat esetében szükségszerűen torzítást jelentenének a 642/2008 rendelettel, majd az 1355/2008 rendelettel bevezetett dömpingellenes vámok, és következésképpen az újabb adatok elemzésének a legmegfelelőbb eszköze az alaprendelet 11. cikkének (3) bekezdése szerinti időközi felülvizsgálat.

72 E bíróság megállapítja, hogy egyrészt az eredeti, 2006. október 1-jétől 2007. szeptember 30-ig tartó vizsgálati időszak során védintézkedések alkalmazására is sor került az 1964/2003 és a 658/2004 rendelet alapján. Márpedig ez nem akadályozta az intézményeket abban, hogy ezt az időszakot referencia-időszaknak tekintsék. Másrészt mivel az alaprendelet 11. cikkének (3) bekezdése engedélyezi, hogy az időközi felülvizsgálatot olyan időszaknak a referencia-időszakként való alkalmazása mellett folytassák le, amelynek során dömpingellenes vám volt hatályban, ennek ugyanígy kellene történnie a dömpingellenes eljárás újraindítása esetén.

73 A jelen ítélet 54. és 70. pontjában azonban megállapításra került, hogy a GLS-ítélet (C-338/10, EU:C:2012:158) végrehajtása keretében a Tanács és a Bizottság jogszerűen dönthetett úgy, hogy az eljárást csupán a vizsgálatnak az érintett termék rendes értékének a meghatározását érintő szakasza tekintetében indítják újra, és nem alkalmaznak aktualizált referencia-időszakot. E feltételek között az a körülmény – amennyiben bizonyítottnak tekinthető –, hogy a 158/2013 rendelet a (43) és (86) preambulumbekezdésében szabálytalan indokot tartalmaz annak igazolására, hogy a Tanács és a Bizottság az eredeti referencia-időszak fenntartása mellett határozott, nem vonhatja kétségbe ezt a megállapítást. A 158/2013 rendelet tehát nem nyilvánítható érvénytelennek a hivatkozott indok alapján.

Az EUMSZ 266. cikk állítólagos megsértéséről

74 A kérdést előterjesztő bíróságok arra várnak választ, hogy a 158/2013 rendelet érvénytelen-e amiatt, hogy azt az EUMSZ 266. cikk megsértésével fogadták el, mivel e rendelet (32) és (33) preambulumbekezdésében a Tanács és a Bizottság a Bíróság által a GLS-ítéletben (C-338/10, EU:C:2012:158) megállapítottakkal ellentétben azt az álláspontot képviselték, hogy a KN 2008 30 90 vámtarifaalszám csak az érintett terméket foglalja magában, és következésképpen az érintett termék tekintetében az említett ítéletben szereplőtől eltérő behozatali mennyiségeket állapítottak meg.

75 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy az EUMSZ 266. cikk szerint valamely jogi aktus semmissé vagy érvénytelenné nyilvánítása esetén az az intézmény, amely aktust elfogadta, köteles megtenni az ítéletben foglaltak teljesítéséhez szükséges intézkedéseket.

76 Következésképpen az intézmények széles mérlegelési jogkörrel rendelkeznek a semmisséget vagy érvénytelenséget megállapító ítéletből származó következmények levonása céljából alkalmazandó eszközök megválasztása tekintetében, azzal a feltétellel, hogy, amint azt a jelen ítélet 49. pontja is kifejtette, ezen eszközöknek meg kell felelniük a kérdéses ítélet rendelkező részének, valamint az annak a szükséges alátámasztását képező indokolásnak.

77 Igaz, hogy a jelen ügyben a GLS-ítélet (C-338/10, EU:C:2012:158) végrehajtásához a Tanács és a Bizottság mélyrehatóan elemzett az Eurostat statisztikáiban foglalt bizonyos, az ezen ítéletben említett behozatali mennyiségekre vonatkozó adatokat. Ezen elemzés alapján azonban az említett intézmények, mivel a KN 2008 30 90 vámtarifaalszám alá tartozó releváns termékek jellegét eltérően értékelték, azt állapították meg, hogy bizonyos behozatali mennyiségek eltérnek a Bíróság által megjelöltektől.

78 A Bíróság azonban az 1355/2008 rendelet érvénytelenségének a megállapításához a GSL-ítéletben (C-338/10, EU:C:2012:158) nem tartotta szükségesnek azt, hogy az említett adatok tartalmát mélyrehatóan elemezze. Megállapította, hogy ezen adatok olyan valószínűsítő körülmények, amelyek arra utalnak, hogy az érintett terméket jelentős mennyiségekben gyártják piacgazdasággal rendelkező országokban, mint például Izrael, Szváziföld, Thaiföld és Törökország, és ebből arra lehet következtetni, hogy a Bizottság elmulasztotta annak a hivatalból történő vizsgálatát, hogy az Eurostatnak a vizsgálat során rendelkezésre álló statisztikáiban említett valamely ország az alaprendelet 2. cikke (7) bekezdésének a) pontja értelmében analóg országnak minősülhet-e.

79 A Bíróságnak az azon termékekre vonatkozó megállapításai, amelyek az Eurostat statisztikáiban a KN 2008 30 90 vámtarifaalszám alá, vagy az érintett terméknek az ugyanezen statisztikákban említett behozatali mennyiségeibe tartoznak, kötelezik az intézményeket, mivel azok arra utalnak, amint azt a Bíróság a GLS-ítélet (C-338/10, EU:C:2012:158) 34. pontjában megállapította, hogy a Bizottságnak hivatalból meg kellett volna vizsgálnia, hogy a statisztikákban említett valamely ország az alaprendelet 2. cikke (7) bekezdésének a) pontja értelmében analóg országnak minősülhet-e.

80 Márpedig az e statisztikákra vonatkozóan a 158/2013 rendelet (31)–(33) preambulumbekezdésében szereplő értelmezéstől függetlenül többek között e rendelet (47)–(48) preambulumbekezdéséből az tűnik ki, hogy az intézmények figyelembe vették a Bíróság ezzel kapcsolatos megállapításait azáltal, hogy az említett, és a Bíróság által a GLS-ítéletben (C-338/10, EU:C:2012:158) elemzett statisztikákban elemzett valamennyi ország tekintetében elvégezték a megkövetelt vizsgálatot.

81 E körülmények között a Tanács és a Bizottság azzal, hogy a Bíróság által a GLS-ítéletben (C-338/10, EU:C:2012:158) megállapítottakkal ellentétben azt az álláspontot képviselték, hogy a KN 2008 30 90 vámtarifaalszám csak az érintett terméket foglalja magában, és következésképpen az érintett termék tekintetében az említett ítéletben szereplőtől eltérő behozatali mennyiségeket állapított meg, nem sértették meg az EUMSZ 266. cikket.

82 A fentiekből következően a 158/2013 rendeletet nem kell érvénytelenné nyilvánítani az EUMSZ 266. cikk megsértése miatt.

83 A fenti megfontolásokra tekintettel meg kell állapítani, hogy az előterjesztett kérdések vizsgálata nem tárt fel olyan tényezőt, amely érintené a 158/2013 rendelet érvényességét.

A költségekről

84 Mivel ez az eljárás az alapeljárásban részt vevő felek számára a kérdést előterjesztő bíróság előtt folyamatban lévő eljárás egy szakaszát képezi, ez a bíróság dönt a költségekről. Az észrevételeknek a Bíróság elé terjesztésével kapcsolatban felmerült költségek, az említett felek költségeinek kivételével, nem téríthetők meg.

A fenti indokok alapján a Bíróság (negyedik tanács) a következőképpen határozott:

Az előterjesztett kérdések vizsgálata nem tárt fel olyan tényezőt, amely érintené a Kínai Népköztársaságból származó egyes feldolgozott vagy tartósított citrusfélék (nevezetesen mandarin stb.) behozatalára vonatkozó végleges dömpingellenes vám ismételt kivetéséről szóló, 2013. február 18-i 158/2013/EU tanácsi végrehajtási rendelet érvényességét.

Aláírások

i — A jelen szöveg 3. pontjában, továbbá ennek nyomán az azt követő valamennyi pontban az első elektronikus közzétételt követően formai módosítás történt.